

ĈAPITRO V

ALICIO RICEVAS ADMONON DE LA RAŬPO

TRE longan tempon Alicio kaj la Raŭpo silente rigardis unu la alian ; fine la Raŭpo elprenis la pipon el la buŝo kaj alparolis ŝin per malvigla dormema voĉo :

“Kiu *vi* estas ?” ĝi diris.

Jen ne tre kuraĝiga komenco ! Alicio respondis malsinfide :

“Apenaŭ mi scias, Sinjoro, en la nuna momento. Mi bone scias kiu mi estis, kiam mi leviĝis hodiaŭ matene, sed mi kredas ke mi ŝanĝiĝis multfoje dum la tago.”

“Kion vi volas kredigi per tio ?” diris tre severe la Raŭpo. “Klarigu vin.”

“Bedaŭrinde, Sinjoro, mi ne povas klarigi *min*” diris Alicio, “ĉar mi ja ne estas mi mem.”

— “Ne komprenas,” diris la Raŭpo.

“Tamen mi ne povas igi ĝin pli klara,” Alicio tre ĝentile respondis, “ĉar mi mem ne komprenas. Kaj, ke la korpalteco ofte malsamiĝas dum la daŭro de unu tago estas tre konfuzige.”

ADMONON DE LA RAŬPO

— “*Ne* estas,” diris la Raŭpo.

“Nu, eble vi ne ankoraŭ sp...
Alicio, “sed kiam vi devas ŝanĝi...
—tio ja nepre okazos ian tagon...
papilion, vi sentos vin *iom* konfu...

“Tute *ne*,” diris la Raŭpo.

“Nu, kredeble viaj sentoj...
miajn,” diris Alicio, “tamen tio...
konfuziga por *mi* !”

“Vi !” diris la Raŭpo mal...
estas ?”

Tio ja rekondukis ilin al...
Alicio, sentante sin ĝenata per...
diroj de la Raŭpo, tenadis sin...
diris tre serioze, “Laŭ mia opini...
diri al mi, kiu *vi* estas.”

“Kial” ? diris la Raŭpo.

Jen alia konfuziga demando...
povis elpensi ian kialon, kaj...
ŝajnis esti malagrablulo, Alicio...

La Raŭpo laŭte kriis post ŝi...
havas por vi gravan konsilon.”

Tio sonis al ŝi bonpromesa :

“*Ne koleriĝu*,” diris la Raŭpo...
silentis.

“Ĉu nenion plu ?” diris Alicio...
kiel eble plej bone sian koleron...

“Jes,” diris la Raŭpo.

Ĉar ŝi havis nenion alian p...